ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.-ΕΤΟΣ ΙΖ'.-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ. 7206
ΓΡΑΦΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 4—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀρ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1935
Σελήνη 4 Ἀνατολὴ ἡλίου 6,20 Δύσις 6.11' Ἀφθονίου μάρτυρος

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«....Δὲν θέλομεν τὸν Βασιλέα δι' ἡμᾶς. Τὸν θέλομεν διὰ τὴν Ἑλλάδα».

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Μετὰ τὴν παλλαϊκὴν συγκέντρωσιν τῆς Θεσσαλονίκης, τὸ παραλήρημα τῶν Πατρῶν καὶ μετ' αὐτὸ ὁ πρωτοφανὴς εἰς τὰ πολιτικὰ χρονικὰ συναγερμὸς τῆς πρωτευούσης, ὑπῆρξαν ἡ ἐντονωτέρα ἐκδήλωσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅπως ἡσυχάσῃ πλέον καὶ προχωρήσῃ σταθερῶς εἰς τὸν δρόμον τῆς ἐξελίξεώς του ὑπὸ τὸν καλούμενον εἰς τὸν θρόνον του Βασιλέα Γεώργιον.

Παραλλήλως ὅμως ὁ γενικὸς αὐτὸς συναγερμὸς ὑπῆρξεν ἀκόμη καὶ τρανοτάτη ἐκδήλωσις τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸ Λαϊκὸν κόμμα καὶ τὸν συνετὸν ἀρχηγόν του κ. Παναγῆν Τσαλδάρην, ὁ ὁποῖος καὶ πάλιν εὑρίσκεται εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ ἀγῶνος μας.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐν προκειμένῳ ὅμως, ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, εἶναι τὸ ὅτι ὁ προχθεσινὸς συναγερμὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἔδωκεν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην, νὰ διευκρινίσῃ τὸ λεπτότερον σημεῖον τοῦ Βασιλικοῦ ἀγῶνος, διαλύων τὰ νέφη τῆς συκοφαντίας τὰ ὁποῖα ἐξαπέλυσαν οἱ στηρικταὶ καὶ ἐκμεταλλευταὶ τοῦ ταφέντος πολιτειακοῦ καθεστῶτος καὶ νὰ διακηρύξῃ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, τὴν μόνην πατριωτικὴν ἀλήθειαν, βροντοφωνῶν:

—Δὲν θέλομεν τὸν Βασιλέα δι' ἡμᾶς. Τὸν θέλομεν διὰ τὴν Ἑλλάδα».

Τὸ Λαϊκὸν κόμμα, συνεπὲς πρὸς τὰς ἠθικὰς ἀρχάς του, τὰς ὁποίας ἔθεσεν ὁ μεγάλος ἱδρυτής του Δημήτριος Γούναρης, οὐδέποτε ἔστω καὶ διενοήθη νὰ ἐκμεταλλευθῇ τοὺς ἀγῶνας τοῦ λαοῦ, χάριν τῶν ἰδίων συμφερόντων του, ἀλλ' ἀντιθέτως πλειστάκις ἐθυσίασε ταῦτα, χάριν τῶν πρώτων καὶ χάριν τοῦ γενικοῦ τῆς χώρας καλοῦ.

Καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν λοιπόν, δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν κανείς, οὐδὲ νὰ σκεφθῇ κἂν ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς παλινορθώσεως, ἀγωνίζεται διὰ νὰ καρπωθῇ ἴδια ὠφέλη. Ὁ ἀγών του εἶναι ἀγὼν πατριωτικός, τὸν ὁποῖον ἐπέβαλον τὰ ὕψιστα τῆς πατρίδος συμφέροντα.

Θέλομεν τὸν Βασιλέα διὰ τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὴν τὴν σημασίαν ἔχει ὁ ἀγὼν μας καὶ αὐτὸ θὰ διαπιστώσῃ αὔριον ὁ λαὸς διὰ τῆς πανηγυρικῆς ἐτυμηγορίας του. Ἡ ἐπιθυμία ἄλλωστε αὐτὴ τοῦ λαοῦ εὑρίσκει σύμφωνον καὶ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Γεώργιον, ὅστις ἀκολουθῶν τὰς ἀρχάς του ἐδήλωσεν προκαταβολικῶς ὅτι θὰ ἐπιστρέψῃ ὡς Βασιλεὺς ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐπανερχόμενος εἰς τὸν ἔνδοξον Θρόνον τοῦ Στρατηλάτου Πατρός Του, θὰ στηρίξῃ τὴν ἰσχύν Του εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ Του καὶ ὡς λαϊκὸς Βασιλεὺς θὰ ἀποβῇ ὁ ἀκοίμητος φρουρὸς καὶ προστάτης τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν συμφερόντων τῆς χώρας.

Ἀρκετὰ ὁ τόπος αὐτὸς καὶ ὁ λαός του ἐταλαιπωρήθησαν. Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ἠρεμίαν καὶ τὴν γαλήνην του διὰ νὰ δυνηθῇ, μακρὰν πάσης ἐκμεταλλεύσεως, νὰ βαδίσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὡραίων πεπρωμένων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Καὶ τὴν παγίωσιν τῆς γαλήνης καὶ τῆς ἠρεμίας, δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ μόνον ὁ Βασιλεύς. Διὰ νὰ δυνηθῇ ὅμως νὰ πράξῃ τοῦτο, ἡ Βασιλικὴ ὑπόθεσις δὲν πρέπει νὰ λήξῃ αὔριον. Ἀλλὰ πρέπει ἐφεξῆς ὅλοι νὰ περιβάλωμεν τὸν Βασιλέα μας μὲ ὅλην τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσίν μας, εὑρισκόμενοι πάντοτε παρὰ τὸ πλευρόν του.

Τὰς τελευταίας αὐτὰς στιγμὰς καθ' ἃς κρίνεται ἡ Ἑλληνικὴ ὑπόθεσις, ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλλάδος ἀπευθύνομεν θερμὴν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ὀπαδοὺς τῆς ἀντιπάλου παρατάξεως καὶ ἐπικαλούμεθα τὸν πατριωτισμόν των ὅπως χάριν τῆς Ἑλλάδος ἀγνοήσουν τοὺς ἐθελοτυφλοῦντας ἐξ ἰδίων συμφερόντων ἀρχηγούς των καὶ δώσουν τὴν ψῆφον των ὑπὲρ τοῦ Βασιλικοῦ θεσμοῦ ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ σημάνῃ πλέον τὴν συναδέλφωσιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Ἂς προσέλθουν λοιπὸν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰς κάλπας καὶ ἀδελφωμένοι ὅλοι μας, ἂς δώσωμεν αὔριον μὲ ἕνα ἀνώτερον ψυχικὸν ἐνθουσιασμὸν τὴν ψῆφον μας ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, ἵνα ἡ 3η Νοεμβρίου ἀποτελέσῃ ἀφετηρίαν περιόδου γαλήνης διὰ τὴν χώραν καὶ εὐημερίας διὰ τὸν λαόν της.

Η ΑΥΡΙΑΝΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ

Αὔριον καλεῖται ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ κανονίσῃ τὴν τύχην του διὰ τῆς ψήφου ἣν θὰ δώσῃ ὑπὲρ τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας ἢ τῆς ἀβασιλεύτου τοιαύτης, ὑπὲρ τοῦ βασιλέως δηλαδὴ Γεωργίου τοῦ Β' ἢ ὑπὲρ Προέδρου τινὸς τῆς Δημοκρατίας ὃν θὰ ὁρίσουν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν βενιζελικῶν κομμάτων καὶ οἱ κομμουνισταί. Ὁ λαὸς τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας τοῦ ἀποδώσαντος εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ μεγάλον αὐτῆς τέκνον, τὸν Δημήτριον Γούναρην, ὁ ὁποῖος ἔτρεφε πάντοτε ἰδιαιτέραν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Δυναστείαν, εἶνε γνωστὸς ἀπὸ πλείστας περιστάσεις διὰ τὴν σύνεσιν ἥτις τὸν διακρίνει καὶ τὸν πατριωτισμὸν ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐμφορεῖται, ὥστε δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχῃ κατανοήσῃ πλήρως τὴν ἐξαιρετικὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ Ἕλληνος Βασιλέως εἰς τὸν θρόνον του, πρὸς εἰρήνευσιν τῆς σκληρῶς δοκιμαζομένης Χώρας καὶ συνέχισιν τοῦ πατριωτικοῦ ἔργου τῶν ἐνδόξων προγόνων του.

Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Βασιλέως θὰ σημάνῃ νέαν περίοδον εὐτυχοῦς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους βίου, καθ' ὃν ἅπαντες οἱ ἁγνοὶ πατριῶται Ἕλληνες, ἡνωμένοι ὑπὸ ἕνα πραγματικὸν ἀρχηγὸν καὶ οὐχὶ ἀνδρείκελλον, ὅπως ὑπῆρξαν οἱ πρόεδροι τῆς Δημοκρατίας, θὰ στρέφωσι πάντοτε τὸ βλέμμα καὶ τὴν σκέψιν των πρὸς τὸν Βασιλέα των, τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ Ἔθνους, θὰ ἐμπνέωνται ὑπ' αὐτοῦ καὶ θὰ ἑνώνωσιν ὅλοι τὰς προσπαθείας των πρὸς ἀνύψωσιν τῆς πατρίδος των εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν ἐν τῷ κόσμῳ περιωπήν.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΒΛΑΣΣΗΣ
τέως Νομάρχης Ἀχαΐας

ΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Καρτάλης συνειργάσθη μετὰ τοῦ συναδέλφου του ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Δαρβέρη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ρυθμίσεως τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν δύο ὑπουργείων. Τὸ σχετικὸν διάταγμα ἐλπίζεται νὰ ἐκδοθῇ ἐντὸς τῆς αὔριον.

Ὁ κ. Καρτάλης συνειργάσθη ἀκολούθως μετὰ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας κ. Παυλάκη διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ νέου ὑπουργείου.

ΟΙ ΑΔΙΟΡΙΣΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως ἀδιορίστων γυμναστῶν διατείνεται ὅτι ἐνῷ ἔχει ὑπογραφῇ Διάταγμα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τοῦ Ἀντιβασιλέως περὶ διορισμοῦ 60 γυμναστῶν δὲν πραγματοποιεῖται οὗτος διότι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καθυστερεῖ ἀκόμη τὴν ἔγκρισιν του διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης ἐκ 500 χιλιάδων δραχμῶν.

ΣΦΟΔΡΑΙ ΜΑΧΑΙ ΕΙΣ ΟΓΚΑΝΤΕΝ
ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΑΙΘΙΟΠΙΚΟΥ Γ. ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ
ΟΙ ΑΒΗΣΣΥΝΟΙ ΕΡΡΙΨΑΝ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΦΡΕΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀδδὶς Ἀμπέμπα πρὸς τὸ Πρακτορεῖον Διεθνοῦς Τύπου, ὅτι κατὰ πληροφορίας ἐκ διαφόρων πηγῶν, αἱ μέχρι τοῦδε στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις τῶν Ἰταλῶν νοτίως τοῦ ὄρους Μουσᾶ Ἀλῆ μετετοπίσθησαν ἤδη πρὸς βορρᾶν, ὅπου τὰ Ἰταλικὰ στρατεύματα τοῦ τομέως τούτου προσπαθοῦν νὰ ἐγκαταστήσουν προκεχωρημένην βάσιν ἀεροπορικὴν ἐντὸς τῆς ἐρήμου τοῦ Ντανακίλ, πιθανῶς εἰς Ἀλαλγκέρα.

Νομάδες πολεμισταὶ τῆς φυλῆς τῶν Ἀϊσαμάρα, παραμένοντες πιστοὶ εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, παρακολουθοῦν κατὰ μικρὰς ὁμάδας τοὺς μετακινουμένους Ἰταλούς, χωρὶς νὰ παύσουν νὰ τοὺς παρενοχλοῦν ἡμέραν καὶ νύκτα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ Πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐξ Ἀδδὶς Ἀμπέμπα ὅτι τὸ Αἰθιοπικὸν Γενικὸν Ἐπιτελεῖον, ἀναμένον τὴν προαγγελθεῖσαν ἐπίθεσιν τῶν Ἰταλῶν, φρονεῖ ὅτι αὕτη θὰ θὰ ἐκδηλωθῇ ἐπιβοηθητικῶς καὶ διὰ τὰνκς καὶ ἁρμάτων μάχης διὰ μέσου τῆς ἐρήμου τοῦ Ντανκὶλ, πρὸς νότον; μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν καταστροφὴν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς εἰς ἔκτασιν 200 χιλιομέτρων.

Κατὰ τοὺς ὡς ἄνω ἐπιτελικοὺς κύκλους, οἱ Ἰταλοὶ δὲν θεωροῦν δύσκολον τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, διότι νομίζουν ὅτι εἰς τὸν τομέα τοῦτον δὲν ὑπάρχουν ἀρκεταὶ Αἰθιοπικαὶ δυνάμεις διὰ νὰ προβάλουν ἀποτελεσματικὴν ἀντίστασιν.

Ἐὰν ἡ ἐν λόγῳ ἐπίθεσις πραγματοποιηθῇ, τότε θὰ σταλοῦν εἰς Χαρρὰρ καὶ Ντιρεντάουα ἰσχυραὶ ἐφεδρικαὶ δυνάμεις πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν Ἰταλῶν.

Ἤδη 15 χιλιάδες Ἰταλικοῦ ἐξ ἰθαγενῶν στρατοῦ, ἐνισχυμένου δι' ἁρμάτων μάχης καὶ ἱππικοῦ, ἀνεχώρησαν ἐκ Μακάλε, κατευθυνόμεναι πρὸς τὰ σύνορα τῆς Γαλλικῆς Σομαλίας.

ΑΔΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ. Ἀγγέλλεται ὅτι οἱ ἄγριοι Ἀσαΐ Μάρας, διὰ νὰ παρεμποδίσουν τὴν ἰταλικὴν προέλασιν εἰς τὴν ἔρημον Ντανκαλὶ ἐδηλητηρίασαν ὅλα τὰ φρέατα τῆς περιφερείας.

Ἀβησσυνιακὴ προσωπικότης ὁμιλοῦσα πρὸς ξένους δημοσιογράφους ἐδήλωσεν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς:

—«Θὰ ἀφήσωμεν τοὺς Ἰταλοὺς νὰ προχωρήσουν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας, ὅταν ὅμως φθάσουν ἐκεῖ ὅπου θέλομεν, θὰ τοὺς κατασφάξωμεν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε τὸ ἐπεισόδιον τῆς Ἀντουας κατὰ τὸ 1896 νὰ ἀποτελῇ ἁπλῆν κυριακάτικην ἐκδρομὴν ἐν συγκρίσει.»

Ὁ Νεγκοὺς λαμβάνει καθημερινῶς σωρείαν τηλεγραφημάτων ἐκ μέρους τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εὑρισκομένων Αἰθιόπων φοιτητῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκλιπαροῦν ὅπως τοὺς ἀποστείλῃ χρήματα διὰ τὰ ναῦλα τῆς ἐπανόδου των. Εἷς φοιτητὴς τῆς Γερμανίας ἐτηλεγράφησε ὅτι ἐπώλησε ὅλα τὰ φορέματά του, βιβλία, ἔπιπλα κ. λ. π. διὰ νὰ συγκεντρώσῃ τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν ποσόν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Τηλ)φοῦν ἐξ Ἀδδὶς Ἀμπέμπα ὅτι κατὰ πληροφορίας ἰδιωτικῆς πηγῆς, σφοδραὶ μάχαι ἔλαβον χώραν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ὀγκαντέν. Οἱ Αἰθίοπες ἐνήργησαν ἀκάρπους ἐπιθέσεις ἀπολέσαντες τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίους ἄνδρας.

ΑΔΔΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ. Ἡ Ἀνωτέρα Ἰταλικὴ Διοίκησις ἀνεκοίνωσεν ὅτι παρουσιάσθησαν εἰς τὰς ἰταλικὰς γραμμὰς καὶ παρεδόθησαν οἱ φύλαρχοι Γκάμπρε Σελασιὲ Μερκουντί, Μπαρέα Μπούλου καὶ Τέντλα Σάλε, καθὼς καὶ ὁ δεζασμὰτς Κάσσα, τέως ὑποδιοικητὴς τῆς ἐπαρχίας Τιγκρέ. Ἡ αἰθιοπικὴ ἀντιθέτως Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι πάντες οἱ ἀρχηγοὶ οὗτοι εἶναι ἀνύπαρκτοι καὶ ὅτι τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς ἰταλικῆς διοικήσεως ἀναφέρεται εἰς φανταστικὰ πρόσωπα.

ΑΔΔΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ. Ἡ Αἰθιοπικὴ Κυβέρνησις, ἀποδίδουσα μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν αὐτομολίαν τοῦ Ἰταλοῦ ὁπλίτου Σέργκο Κλεμέντα, ἐξέδωκε τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον ὁ ἐκ Φιουμε πρό τινος αὐτομολήσας Ἰταλὸς στρατιώτης Σέργκο Κλεμέντε ὡδηγήθη ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅστις τὸν ἠρώτησεν διὰ τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς διαμονῆς του εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν. Ὁ Κλεμέντε ἀπήντησε: «Τὰ ὅσα ἀναφέρουν οἱ Ἰταλοὶ ἀξιωματικοὶ πρὸς τοὺς στρατιώτας των περὶ βαρβαρότητος τῆς Ἀβησσυνίας, δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ὡς ἀντελήφθην μόνος μου. Ἡ Αἰθιοπία εἶναι μία ὑπέροχος χώρα, τῆς ὁποίας ὁ ἠθικὸς πολιτισμὸς εἶναι πολὺ ἀνώτερος τοῦ φασιστικοῦ τοιούτου». Εἰς ἐρώτησιν τοῦ Αὐτοκράτορος ἂν ἤθελε νὰ παραμείνῃ ἐλεύθερος καὶ νὰ φύγῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν ὁ Κλεμέντε εἶπε: «Θὰ ἤμην εὐτυχὴς νὰ μείνω ἐδῶ, διὰ νὰ ὑπηρετήσω πιστῶς τὴν Μεγαλειότητά σας, καὶ νὰ θυσιάσω ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν ζωήν μου διὰ μίαν χώραν, ἡ ὁποία ὑπερασπίζει τόσον γενναίως τὴν ἀνεξαρτησίαν της».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ ἐν Ἀδδὶς Ἀμπέμπα ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι συνηντήθη αὐτόθι μεθ' ἑνὸς Ἰταλοῦ δεκανέως λιποτάκτου ὁ ὁποῖος κατώρθωσε πεζῇ νὰ φθάσῃ εἰς Ἀδδὶς Ἀμπέμπα. Ὁ λιποτάκτης ὑπαξιωματικὸς ὀνομάζεται Κλεμέντε Σέργκο εἶναι ξανθὸς νέος καὶ κατάγεται ἀπὸ τὸ Φιουμε. Λιποτακτήσας ἀπὸ τὸ μέτωπον Ὀγκαντὲν ἐχρειάσθη ἕνα ὁλόκληρον μῆνα διὰ νὰ φθάσῃ πεζῇ εἰς τὴν Ἀβησσυνιακὴν πρωτεύουσαν ὅπου παρουσιάσθη εἰς τὰ ἀνάκτορα ζητήσας νὰ ἴδῃ τὸν Αὐτοκράτορα.

Ὁ Αὐτοκράτωρ προσεφέρθη νὰ τοῦ διευκολύνῃ τὴν παλινόστησιν καὶ τὸν ἀποστείλῃ εἰς Εὐρώπην, ἀλλ' αὐτὸς ἐδήλωσεν ὅτι προτιμᾷ νὰ μείνῃ εἰς Ἀδδὶς Ἀμπέμπα. Κατόπιν τούτου ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος τῆς χθὲς ὁ Σέργκο ἀνέλαβεν ἐργασίαν εἰς τὸ ἐν Ἀδδὶς Ἀμπέμπα γκαρὰζ τῶν αὐτοκινήτων Φόρντ.

Ὁ Ἰταλὸς λιποτάκτης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ Ρώϋτερ ἐδήλωσεν ὅτι καθ' ὅλην τὴν μηνιαίαν πεζοπορίαν του οἱ Ἀβησσυνοὶ τοῦ ἐφέρθησαν φιλοξένως καὶ καλοκαγάθως.

Ὁ ἴδιος ἐβεβαίωσεν ὅτι καὶ ἄλλοι Ἰταλοὶ λιποτάκται ἀναμένονται νὰ φθάσουν εἰς τὴν αἰθιοπικὴν πρωτεύουσαν.

ΑΔΔΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ. Ὁ Αὐτοκράτωρ Σελασιὲ ἐπέτρεψε σήμερον εἰς τοὺς δημοσιογράφους νὰ λάβουν συνέντευξιν μὲ τὸν ἀφιχθέντα Ἰταλὸν δεκανέα λιποτάκτην. Πολλοὶ ἀνταποκριταὶ συνεπῶς τὸν ἐπεσκέφθημεν σήμερον εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν αὐτοκινήτων Φόρντ ὅπου ἐργάζεται. Οὗτος μᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι τὸ πραγματικόν του ὄνομα εἶνε Κριστίνο Σοράππο καὶ κατάγεται ἀπὸ τὸ Φιουμε, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἦτο γιουγκοσλαυϊκὸν καὶ ὅτι κατὰ σύστασιν τῶν ἀνακτόρων ἔλεγε μέχρι τοῦδε ψευδῶς ὅτι καλεῖται Σέργκο Κλεμέντε διὰ νὰ μὴ γνωσθῇ ἡ πραγματικὴ ταυτότης του ἀπὸ τοὺς Ἰταλούς.

ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝ ΘΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΥΡΙΟΝ ΤΟ ΥΨΙΣΤΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ, ΨΗΦΙΖΩΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΓΑΛΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΚΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ
Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.
ΑΡΘΡΟΝ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

Ἡ στάσις τῆς Ἀγγλίας, γράφει ὁ ἀρθρογράφος, ἐν τῇ Ἰταλοαιθιοπικῇ συρράξει παρουσιάζει τι τὸ ἐκπληκτικὸν διὰ τὴν λογικὴν τῶν λατινικῶν φυλῶν. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ δρόμου ἐν Ρώμῃ καὶ Παρισίοις ἐκπλήσσεται βλέπων τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἔχει θέσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν καλλιτέρων τμημάτων τῆς ὑδρογείου, νὰ τρίζῃ τοὺς ὀδόντας ὁσάκις βλέπει νὰ διεκδικῶσι τὰς κτήσεις του καὶ νὰ ἀγανακτῇ διὰ τὴν προσπάθειαν τῆς Ἰταλίας ὅπως ἐξασφαλίσῃ δι' ἑαυτὴν μετρίαν ἐν συγκρίσει μερίδα τῶν σπανίων γαιῶν, αἱ ὁποῖαι δύνανται ἀκόμη νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῶν Εὐρωπαίων. Προχωρῶν ὁ ἀρθρογράφος ἐπιχειρεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν παρατηρουμένην ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξέγερσιν τῆς κοινῆς γνώμης κατὰ τῆς Ἰταλίας καὶ λέγει τὰ ἀκόλουθα. «Εἰς πολλοὺς βρεταννικοὺς κύκλους ὑπάρχει ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ Ἀγγλία διεδέχθη τὸν ἑβραϊκὸν λαὸν εἰς τὴν ἀποστολήν του ὡς τοῦ ἐκλεκτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς λαοῦ, φθάνουσι δὲ οἱ κύκλοι οὗτοι νὰ ταυτίσωσι τὸ ἀτομικὸν Ἀγγλικὸν συμφέρον πρὸς αὐτὴν τὴν αἰώνιον Δικαιοσύνην. Ὀλίγα εἶναι τὰ ἐλεύθερα καὶ ἀπηλλαγμένα προλήψεων ἐν Ἀγγλίᾳ πνεύματα, τὰ ὁποῖα ἀγωνίζονται νὰ ὑποδεικνύωσιν εἰς τοὺς συμπατριώτας των τοὺς κινδύνους ἐκ τοιούτων ἀντιλήψεων. Οἱ πολλοί, ἡ μεγίστη πλειονοψηφία εἶναι κεκηρυγμένη κατὰ τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας. Ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἐχθρικῶν τούτων ἐκδηλώσεων ἀναφέρομεν τινὰς μόνον. Οὕτω τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως τῆς Κ.Τ.Ε. καλεῖ τὴν κυβέρνησιν ὅπως αὕτη διακηρύξῃ ὅτι τὸ Βρεταννικὸν ἔθνος εἶναι ἕτοιμον νὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ νὰ ἐπιβληθῇ ὁ σεβασμὸς τοῦ Συμφώνου τῆς Κ.Τ.Ε. Ὁ λόρδος Σέσιλ ἐζήτησε τὴν καθαρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ Συμφώνου, ὅπερ δι' αὐτὸν καὶ διὰ πολλοὺς Ἄγγλους ἀντιπροσωπεύει τὸν νόμον καὶ τοὺς προφήτας, ἐζήτησε δηλαδὴ τὴν ἐφαρμογὴν οἰκονομικῶν μέτρων κατὰ τῆς Ἰταλίας μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Ὁ Νόβιλ Σμὶθ ζητεῖ ὅπως ἡ Ἀγγλία μὴ διστάσῃ νὰ ἐπέμβῃ, διὰ νὰ φέρῃ τὸν Δικτάτορα εἰς τὰ λογικά του, εὐνοοῦσα οὕτω τὰς εὐχὰς χιλιάδων Ἰταλῶν, οἱ ὁποῖοι—ἰσχυρίζεται ὁ Σμὶθ—ἀποκρούουσι τὴν πολιτικὴν τοῦ Ντοῦτσε, οἱ ὁποῖοι—δὲν τολμῶσιν ὅμως νὰ καταγγείλωσι ταύτην. Ὁ Γεώργιος Μπάρνς φρονεῖ ὅτι ἐπέστη ἡ στιγμὴ ὅπως βροντοφωνηθῇ ὅτι ὁ Ἔντεν, μόλις φθάσῃ εἰς Παρισίους, πρέπει νὰ θέσῃ τοὺς ὅρους του, ὅτι ἤρχισε πλέον ὁ μεταξὺ δικαίου καὶ ἀδίκου πόλεμος καὶ ὅτι δισταγμοὶ δὲν χωροῦν πλέον· πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ Σύμφωνον. Ὁ λόρδος Σνόουντεν τέλος θέτει ὡς ἑξῆς τὸ ζήτημα. «Οὐδεὶς δύναται οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἀμφιβάλῃ ὅτι αἱ συνομιλίαι τῶν Παρισίων καὶ ἡ Συμφιλιωτικὴ Ἐπιτροπὴ ὡς μόνον ἀποτέλεσμα θὰ ἔχωσι τὴν ἀπώλειαν τοῦ χρόνου. Θᾶττον ἢ βραδύτερον θὰ χρειασθῇ νὰ ἀντιμετωπισθῶσι τὰ πράγματα καὶ ὅσον τοῦτο γίνῃ ταχύτερον τόσον τὸ καλλίτερον. Ἡ πρόθεσις τοῦ Μουσσολίνι, καὶ τοῦτο οὐσιῶδες, εἶναι νὰ περιφρονήσῃ τὴν Κ.Τ.Ε. Θὰ δεχθῇ αὕτη τὴν πρόκλησιν; Ἂν τὴν δεχθῇ, τοῦτο θὰ εἶναι ὁ θάνατός της καὶ ὅλος ὁ κόσμος θὰ ὑποταχθῇ εἰς τὸ βασίλειον τῆς κτηνώδους βίας».

Δύναται τις νὰ μειδιάσῃ διὰ τὸν μυστικοπαθῆ αὐτὸν τόνον τῶν δηλώσεων· εἶναι ὅμως ἐνδεικτικὸς τῶν κρατούντων πνευμάτων, διὸ δὲν πρέπει νὰ ἀγνοῆται. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνω καὶ ἄλλοι ἀκόμη, εἰρηνόφιλοι, φιλελεύθεροι, ἐργατικοί, μεθοδισταί, ἀκολουθοῦνται ὑπὸ πνευματικοῦ πλήθους καὶ αἱ ἐκκλήσεις αὐτῶν ἀπηχοῦσι βαθύτατα ἐν τῇ ἀγγλικῇ ψυχῇ, ἡ δὲ κυβέρνησις, σοβαρῶς ἀπειλουμένη ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς δυνάμεως τῆς ἀριστερᾶς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὰς παραμονὰς μάλιστα τῶν ἐκλογῶν, καθ' ἃς θὰ κριθῇ ἡ τύχη της, δὲν δύναται νὰ ἀγνοήσῃ τὴν κίνησιν ταύτην. Ἐξ ἄλλου πρέπει νὰ ληφθῇ καὶ τὸ ἑξῆς γεγονὸς ὑπ' ὄψιν, ὅπερ δὲν εἶνε ὀλιγώτερον ἰσχυρόν, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει σχέσιν πρὸς αἰσθηματικοὺς λόγους καὶ τὸ ὁποῖον συντελεῖ εἰς τὸ νὰ καθορίσῃ τὴν στάσιν της ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις· τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶναι ὅτι ὁ τόπος τῆς συρράξεως κεῖται ἐγγὺς τῶν εὐαισθήτων σημείων τοῦ Βρεταννικοῦ κράτους. Τὸ Ἀβησσυνιακὸν ὑψίπεδον εἶναι ὁ ὑδάτινος πύργος, ἐξ οὗ προέρχονται αἱ πηγαὶ τοῦ Κυανοῦ Νείλου, ρυθμίζοντος τὴν ζωὴν τοῦ Σουδὰν καὶ τῆς Αἰγύπτου. Ἡ Ἀγγλία δὲν ἐπιτρέπει ὅπως εὐρωπαϊκή τις Δύναμις νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐγκαταστάσεις εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα. Ἡ Ἰταλία, ἐφ' ὅσον παραμένει εἰς τὰς πυρίνους ἀκτὰς τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, δὲν εἶναι ἐπικίνδυνος, ἀλλ' ὡς ζητήσῃ νὰ ἀνέλθῃ, τὸ ζήτημα ἀλλάσσει. Ἡ ἱστορία τῶν ἰταλοαγγλικῶν διαπραγματεύσεων ἀπὸ τοῦ 1890 μέχρι τοῦ 1894 εἶνε διαφωτιστικὴ ἐν τούτῳ. Πᾶσαι αἱ προσπάθειαι τοῦ Κρίσπη ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν Κασσάλαν, δηλαδὴ πρόσβασιν εἰς τὸν Νεῖλον, ἀπέτυχον πρὸ τῆς βρεταννικῆς ἀρνήσεως. Διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ 1894, συμπληρωθέντος ὑπὸ τῆς συμβάσεως τοῦ 1894, ἀνεγνωρίσθη μὲν εἰς τὴν Ἰταλίαν ποιά τις «σφαῖρα ἐπιρροῆς» ἐν Ἀβησσυνίᾳ, ἀλλ' ἡ σφαῖρα αὕτη ἐσταμάτησεν εἰς ἀπόστασιν διακοσίων καὶ ἐπέκεινα χιλιομέτρων ἐντεῦθεν τοῦ Νείλου.

Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας ἐν τούτῳ οὐδέποτε μετεβλήθη. Βεβαίως τὰ πράγματα δὲν εἶνε σήμερον, ὅπως ἦσαν πρὸ τεσσαρακονταετίας. Ἀναμφιβόλως ἡ σημερινὴ ἀπειλὴ δὲν εἶνε, ὅπως ἦτο τῷ 1898 ἄμεσος. Τότε οἱ Σενεγάλοι εἶχον ἐπέλθῃ κατὰ τοῦ Λευκοῦ Νείλου καὶ ἔπρεπε νὰ ἀποδειωχθῶσιν ἐκεῖθεν. Σήμερον οἱ Ἰταλοὶ εἶνε ἀκόμη μακρὰν τῶν πηγῶν τοῦ Κυανοῦ Νείλου καὶ εἶνε ζήτημα ἂν θὰ φθάσωσι ποτὲ ἐκεῖ. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀγγλία σήμερον δὲν μεταχειρίζεται τὰ ἴδια μέσα. Τῷ 1898 ἐνήργησε ἀποτόμως, σχεδὸν διὰ τελεσιγράφου.

Σήμερον τῷ 1935, ὁ κίνδυνος δὲν εἶνε ἄμεσος καὶ συνεπῶς τὰ μέσα εἶνε ἄλλα· διαπραγματεύσεις, διασκέψεις, προσπάθειαι συμφιλιώσεως. Ὄπισθεν τοῦ πέπλου ὅμως τούτου ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ἄκαμπτος θέλησις, ὅπως μὴ περιέλθωσιν αἱ κλεῖδες τοῦ Νείλου εἰς χεῖρας ξένας. Ὅστις κατέχει ταύτας, κατέχει τὸ Σουδὰν καὶ ἔχει ἐν ἐφεδρείᾳ μέσον πιέσεως ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Αἴγυπτος ἀνεξάρτητος ὑπὸ ἐπιφυλάξεις σήμερον, θὰ ἤθελε νὰ ἐγείρῃ κεφαλήν.

Η ΑΓΓΛΙΑ ΘΑ ΑΡΝΗΘΗ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΩΝ
ΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΙ ΔΙΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΓΕΝΕΥΗ. Ἀσφαλεῖς πληροφορίαι βεβαιοῦν ὅτι ὁ κ. Χόαρ κομίζει τὴν ἄρνησιν τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ἐπὶ τοῦ σχεδίου προτάσεων τῶν Ἄγγλων καὶ Γάλλων ἐμπειρογνωμόνων πρὸς διακανονισμὸν τῆς Ἰταλοαιθιοπικῆς διαφορᾶς.

Τὸ σχέδιον τοῦτο, ὡς γνωστόν, ἐπρόκειτο νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. Ἡ Ἀγγλικὴ ἄρνησις ἐν τούτοις δὲν κλείει τὴν θύραν τῶν διαπραγματεύσεων, κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα ὁ κ. Χόαρ θὰ συζητήσῃ μετὰ τῶν συναδέλφων του διὰ τὴν ἐξεύρεσιν διακανονισμοῦ ἐπὶ ἄλλων βάσεων.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀπεδέχθη τὸ σχέδιον τῶν ἐμπειρογνωμόνων, διότι τὸ θεωρεῖ ἀντίθετον πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Κ.Τ.Ε. ἐφ' ὅσον παραχωρεῖ πλεονεκτήματα εἰς τὸν ἐπιτεθέντα.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Τὸ Πρακτορεῖον Χαβᾶς πληροφορεῖται ἐκ Γενεύης ὅτι δὲν ὑπάρχουν πολλαὶ ἐλπίδες περὶ νέων διαπραγματεύσεων, διότι ἡ ἀγγλικὴ ἄποψις ζητεῖ ὅπως ὁ διακανονισμὸς εἶνε ἱκανοποιητικὸς διὰ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ δ. ὅτι ἐξ ἄλλου ἡ Αἰθιοπία ἀρνεῖται νὰ παραιτηθῇ τῆς κυριαρχίας της ἐπὶ οἱουδήποτε ἐδάφους κατεχομένου ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, ὅπως ἀξιοῖ ἡ Ρώμη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. Κατόπιν τῆς προσκλήσεως τῆς Κ.Τ.Ε. πρὸς τὴν Αἰγυπτιακὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐφαρμόσῃ τὰς κυρώσεις, ἐδημιουργήθη σοβαρώτατον ζήτημα, κατὰ πόσον εἶνε δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ κυρώσεων, ἐφ' ὅσον ἰσχύει τὸ καθεστὼς τῶν διομολογήσεων, τὸ ὁποῖον προστατεύει τὰ Ἰταλικὰ συμφέροντα. Ἡ Κυβέρνησις ἐκάλεσε εἰδικοὺς νομοδιδασκάλους ὅπως γνωματεύσουν σχετικῶς, πάντως δὲ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις θὰ ληφθοῦν ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου συνερχομένου τὴν προσεχῆ Πέμπτην ἐν Καΐρῳ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Βασιλέως Φουάτ.

Ὁ Βασιλεύς, ὅστις ἐξακολουθεῖ νὰ παραθερίζῃ ἐνταῦθα εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Ράμλι θ' ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν πρωτεύουσαν Κάϊρον τὴν προσεχῆ Τρίτην.

Κατὰ πληροφορίας ἐξ ἐγκύρων πηγῶν αἱ κυρώσεις θὰ ἐφαρμοσθοῦν διότι αἱ διομολογήσεις δὲν δύναται νὰ ἰσχύσουν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν. Τὸ μόνον ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ὑπάρξουν ἀμφισβητήσεις εἶνε ἐὰν ἡ Αἴγυπτος δικαιοῦται νὰ προβῇ εἰς τὸ κλείσιμον τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. Κατὰ πληροφορίας τῶν ἐγκύρων Ἀγγλικῶν κύκλων ἡ Κυβέρνησις τοῦ Λονδίνου ἀνέβαλε τὴν ἐξέτασιν τῶν Αἰγυπτιακῶν ἀξιώσεων, ἐφόσον ἡ διεθνὴς κατάστασις ἀπορροφᾷ ἀκεραίαν τὴν προσοχὴν αὐτῆς. Πάντως ἡ Ἀγγλία μετ' εὐμενείας θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τούτων.

ΓΕΝΕΥΗ. Μεταξὺ τῶν κύκλων τῆς ΚΤΕ ἐβεβαιοῦτο ὅτι ἡ ἐνδεχομένη ἀπάντησις τῆς Γερμανικῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν πρόσκλησιν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν κυρώσεων θὰ διακηρύσσῃ τὴν οὐδετερότητα, τὴν ἀμεροληψίαν καὶ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ἐφαρμογῆς ἀπαγορεύσεως ἐξαγωγῆς ὅπλων εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἐμπολέμους.

Ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις θὰ βεβαιοῖ ἐπὶ πλέον ὅτι αἱ οἰκονομικαί της συναλλαγαὶ μετὰ τῶν ἐμπολέμων θὰ διατηρηθοῦν εἰς τὸ κανονικὸν ἐπίπεδον.

ΡΩΜΗ. Ἀγγέλλεται ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι ἡ ἐφημερὶς «Ἄργος» δημοσιεύει ἄρθρον ἐν τῷ ὁποίῳ τονίζει ὅτι ἡ Ρουμανία θὰ εὑρεθῇ εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς κυρώσεις.

—Τὸ κλείσιμον τῆς ἰταλικῆς ἀγορᾶς—γράφει ἡ ἐφημερὶς—ἡ ὁποία ἀπορροφᾷ τετρακόσια ἑκατομμύρια χιλιογράμμων σιτηρῶν, θὰ ἐπέτεινε τὴν κρίσιν, δεδομένου μάλιστα ὅτι ἡ Ἰταλία καὶ εἰς τὰ ἄλλα ρουμανικὰ προϊόντα, εἶνε εἷς ἐκ τῶν καλλιτέρων πελατῶν. Ὁ οἰκονομικὸς ἀποκλεισμὸς τῆς Ἰταλίας θὰ προκαλεῖ οἰκονομικὴν καταστροφὴν εἰς τὴν Ρουμανίαν».

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΕΤΑΚΟΜΙΖΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΟΙΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου ὁρίζεται ὅτι παρὰ τῷ Προξενείῳ Τεργέστης συνιστᾶται Χημικὸν Ἐργαστήριον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐργαστήριον Γ. Χ. Κ.» ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ Γ. Χ. Κ. καὶ σκοπὸν ἔχον κυρίως τὸν ἔλεγχον καὶ παρακολούθησιν ἐν γένει τῶν διὰ Τεργέστης διαμετακομιζομένων ἑλληνικῶν οἴνων ἢ γλεύκους καὶ τὴν χορήγησιν πιστοποιητικῶν γνησιότητος καὶ προελεύσεως καὶ τὴν ἐνέργειαν ἁπασῶν τῶν ἑτέρων διατυπώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν περὶ οἴνων κειμένων διατάξεων καὶ τῶν σχετικῶν συμβάσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς χώρας τοῦ προορισμοῦ τῶν οἴνων.

Ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου γλεύκους ἐν γένει ἐπιβάλλεται εἰδικὸν τέλος ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας ἐκ λεπτῶν τριάκοντα κατὰ ἑκατόλιτρον οἴνου ἢ γλεύκους εἰσπραττόμενον κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς τὰ τελωνεῖα.